

Ghid pentru transmiterea informațiilor către autoritățile naționale competente

Ghid pentru transmiterea informațiilor către autoritățile naționale competente

Introducere

- 1.1. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1904/2010 din 24 noiembrie 2010 (denumit în continuare, Regulamentul EIOPA)¹ EIOPA publică prezentul ghid, adresat autorităților naționale competente, referitor la modul în care se acționează în etapa de pregătire a aplicării Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Directiva Solvabilitate II)².
- 1.2. Prezentul ghid se bazează pe articolele 35, 220 și 254 din Directiva Solvabilitate II.
- 1.3. În lipsa ghidurilor de pregătire, autoritățile naționale competente din Europa ar putea considera necesar să elaboreze soluții naționale pentru a asigura o bună supraveghere care să țină seama de riscuri. În loc să se ajungă la o supraveghere coerentă și convergentă la nivelul UE, pot apărea diferite soluții la nivel național în detrimentul bunei funcționări a pieței interne.
- 1.4. Este extrem de important să existe o abordare coerentă și convergentă în ceea ce privește pregătirea aplicării Directivei Solvabilitate II. Prezentul ghid ar trebui considerat ca fiind o activitate pregătitoare pentru Directiva Solvabilitate II, prin încurajarea pregătirii în ceea ce privește domeniile principale ale Directivei Solvabilitate II, cu scopul de a asigura administrarea adecvată a întreprinderilor și de a garanta faptul că supraveghetorii dispun de suficiente informații. Aceste domenii cuprind sistemul de guvernanță, inclusiv sistemul de management al riscului și o evaluare prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor de autoevaluare a riscurilor și solvabilității, numită ORSA – *own risks and solvency assessment*), procesul de analizare prealabilă a modelelor interne și comunicarea de informații către autoritățile naționale competente.
- 1.5. Pregătirea din timp este esențială pentru a garanta că, atunci când Directiva Solvabilitate II va fi pe deplin aplicabilă, întreprinderile și autoritățile naționale competente vor fi bine pregătite și capabile să aplice noul sistem. În acest scop, se așteaptă ca autoritățile naționale competente să inițieze un dialog strâns cu întreprinderile.

¹ JO L 331, 15.12.2010, p. 48-83

² JO L 335, 17.12.2009, p. 1-155

- 1.6. Ca parte a pregătirii în vederea punerii în aplicare a Directivei Solvabilitate II, începând cu 1 ianuarie 2014, autoritățile naționale competente ar trebui să pună în practică orientările astfel cum sunt descrise în prezentul document pentru ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să poată lua măsurile corespunzătoare.
- 1.7. Autoritățile naționale competente ar trebui să transmită la EIOPA, până la sfârșitul lunii februarie a anului următor anului de raportare, un raport de activitate privind aplicarea prezentului ghid; primul raport va fi comunicat până la 28 februarie 2015, pentru perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2014.
- 1.8. Se așteaptă ca autoritățile naționale competente să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare se pregătesc pentru a avea sisteme și structuri corespunzătoare, care să permită schimbul adecvat de informații cu autoritățile naționale competente.
- 1.9. Ca exercițiu de pregătire pentru punerea în aplicare a Directivei Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure, pe durata etapei pregătitoare, că transmiterea informațiilor indicate în prezentul document este realizată cel puțin de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare și de grupurile de asigurare și de reasigurare care reprezintă o cotă semnificativă pe piețele naționale. Aceste informații ar trebui transmise în plus față de cele impuse de cerințele de raportare existente.
- 1.10. Această etapă pregătitoare ar trebui utilizată ca o oportunitate pentru ca autoritățile naționale competente și întreprinderile să dezvolte sau să consolideze un dialog privind implementarea cerințelor de raportare. Se așteaptă ca autoritățile naționale competente să ia în considerare informațiile furnizate. Autoritățile naționale competente nu ar trebui să ia măsuri de sancționare sau de control însă planificările și discuțiile cu întreprinderile de asigurare și de reasigurare pe tema progreselor înregistrate ar putea fi considerate măsuri adecvate. Datele ar trebui utilizate numai în scopul evaluării și îmbunătățirii gradului de pregătire pentru cerințele Directivei Solvabilitate II.
- 1.11. În vederea pregătirilor, intenția EIOPA este ca informațiile anuale să fie transmise o dată, înainte ca Directiva Solvabilitate II să se aplice, iar informațiile transmise trimestrial să vizeze cel de-al treilea trimestru anterior datei de punere în aplicare a Directivei Solvabilitate II. Termenele inițiale propuse pentru transmiterea informațiilor se bazează pe ipoteza potrivit căreia Directiva Solvabilitate II se va aplica de la 1 ianuarie 2016. Prin urmare, aceste termene pentru transmiterea informațiilor vor fi revizuite la sfârșitul anului 2013, ținând seama de ultimele evoluții legate de Directiva Omnibus II (OMD II).

- 1.12. Nu ar trebui să se presupună că autoritățile de supraveghere au aprobat elementele sau metodele specifice cerute conform Directivei Solvabilitate II.
- 1.13. În ceea ce privește informațiile referitoare la modelele interne, obiectivul raportării în etapa pregătitoare ține cont de nevoia întreprinderii de a se pregăti pentru eventualitatea în care modelul intern ar putea să nu fie aprobat și de faptul că întreprinderile ar trebui să se pregătească pentru transmiterea cu regularitate a informațiilor atunci când se aplică Directiva Solvabilitate II.
- 1.14. Întreprinderile de asigurare și reasigurare angajate într-un proces de analizare prealabilă a modelelor interne ar trebui să transmită informațiile privind cerința de capital de solvabilitate (SCR) calculate atât pe baza formulei standard, cât și pe baza modelului intern integral sau parțial. Transmiterea informațiilor conform formulei standard este definită în Ghidul privind procesul de analizare prealabilă a modelului intern, în timp ce transmiterea informațiilor conform modelului intern integral sau parțial, în cadrul acestui ghid. În ceea ce privește nota explicativă pentru etapa pregătitoare, se solicită numai transmiterea unui subset din cerințele de raportare prevăzute în Directiva Solvabilitate II. S-a considerat că transmiterea unui raport integral ar fi împovărătoare, iar conținutul prezentului ghid ar trebui să permită deja pregătirea adecvată în vederea prezentării unei note explicative integrale din momentul în care se aplică Directiva Solvabilitate II.
- 1.15. De asemenea, în ceea ce privește informațiile cantitative, setul de informații solicitat este un subset al întregului pachet. Prin urmare, în ceea ce privește etapa pregătitoare, anumite elemente de raportare, nu vor fi solicitate.
- 1.16. În ceea ce privește raportarea la nivelul fondurilor dedicate, EIOPA consideră ca fiind foarte importantă pregătirea întreprinderilor pentru calcularea și transmiterea informațiilor aferente fondurilor dedicate, atât la nivel individual, cât și la nivel de grup deoarece reprezintă o parte importantă a Directivei Solvabilitate II. În acest sens, cerința de transmitere a informațiilor aferente fondurilor dedicate semnificative, dar și celorlalte, s-a păstrat atât la nivel individual, cât și la nivel de grup. EIOPA va iniția un dialog cu părțile interesate astfel încât să se asigure că o soluție adecvată va fi introdusă în specificațiile tehnice cu privire la calculul cerinței de capital de solvabilitate la nivel de entitate sau grup, atunci când întreprinderile dispun de fonduri dedicate.
- 1.17. În cadrul pregătirii pentru punerea în aplicare a Directivei Solvabilitate II, autoritățile naționale competente pot opta pentru utilizarea taxonomiei elaborate de EIOPA pentru transmiterea informațiilor. În acest sens, documentația-suport relevantă poate fi consultată la: <https://eiopa.europa.eu/publications/eu-wide-reporting-formats/index.html>. O nouă versiune a documentației – suport urmează să fie pusă la dispoziție.

- 1.18. Anexa tehnică VI descrie elementele de verificare a datelor transmise care ar trebui respectate. Nu ar trebui să se considere că această anexă reprezintă varianta finală privind elementele de verificare a datelor, în special din cauza faptului că etapa pregătitoare cuprinde numai un subset al pachetului de raportare conform Directivei Solvabilitate II.
- 1.19. Atunci când se aplică metoda 2 prevăzută la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, grupurile de asigurare și de reasigurare pot utiliza cerințele de capital de solvabilitate și fondurile proprii eligibile ale întreprinderilor afiliate din țări terțe, calculate conform normelor lor locale, numai în scopul prezentului ghid și fără a aduce atingere rezoluțiilor privind echivalența stabilite pe viitor de Comisia Europeană și oricăror decizii viitoare ale supraveghetorilor de grup.
- 1.20. Se așteaptă ca autoritățile naționale competente să se asigure că prezentul ghid este aplicat în mod proporțional cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității desfășurate de societățile de asigurări și reasigurări. Ghidul reflectă aplicarea principiilor proporționalității, având deja integrat acest principiu și introducând praguri pentru anumite problematice.
- 1.21. În ce privește raportarea trimestrială a bilanțului cu excepția rezervelor tehnice, doar în etapa pregătitoare, numai pentru trimestrul III din 2015 este necesară o evaluare a proporționalității și pragului de semnificație a datelor aferente trimestrului. Atunci când se evaluează pragul de semnificație, trebuie să se aibă în vedere că raportările trimestriale se pot baza pe estimări și pe metode de estimare într-o măsură mai mare decât raportările financiare anuale. Procedurile pentru raportările trimestriale se elaborează astfel încât să se asigure fiabilitatea rezultatelor, conformitatea lor cu standardele Solvabilitate II și faptul că sunt raportate toate informațiile semnificative care sunt relevante pentru înțelegerea datelor.
- 1.22. Calcularea rezervelor tehnice în cursul anului, în etapa pregătitoare, în special pentru raportările trimestriale și doar pentru trimestrul III din 2015, se pot baza pe metode simplificate pentru marja de risc și cea mai bună estimare (urmează să fie elaborate de EIOPA).
- 1.23. EIOPA a luat în considerare, de asemenea, întreprinderile de asigurare și reasigurare captive în special cu privire la transmiterea informațiilor trimestriale. EIOPA consideră că etapa pregătitoare ar trebui să fie conformă cu cadrul final al Directivei Solvabilitate II dar să existe un curs normal al etapelor. Având în vedere acest aspect, EIOPA a decis să permită autorităților naționale competente să excepteze întreprinderile captive care intră sub pragul aplicat pentru cota de piață de la transmiterea informațiilor aferente trimestrului 3 din 2015. Nu este necesar ca întreprinderile de asigurare și reasigurare captive să transmită informațiile anuale și ar trebui avute în vedere la calculul cotei de piață.

- 1.24. EIOPA subliniază că această măsură privind raportarea trimestrială nu prevalează asupra măsurilor ce se vor aplica în regimul Solvabilitate II pentru raportarea trimestrială a întreprinderilor de asigurare și reasigurare captive conform regimului Solvabilității II.
- 1.25. Ghidul se aplică atât întreprinderilor la nivel individual, cât și la nivel de grup. În plus, grupurile de asigurare și de reasigurare ar trebui să țină seama de orientările specifice grupului.
- 1.26. Prin urmare, orientările prevăzute în secțiunile I, II, III și VIII indică, în mod clar, dacă acestea se aplică unei întreprinderi de asigurare și de reasigurare la nivel individual sau la nivelul grupului de asigurare și reasigurare; cele din secțiunile IV, V, VI, VII și IX se aplică atât întreprinderilor de asigurare și de reasigurare la nivel individual, cât și, *mutatis mutandis*, la nivelul grupului de asigurare și reasigurare, orientările 26 și 33 reprezentând cerințe specifice privind modul în care se aplică acestea la nivel de grup.
- 1.27. Nu se va solicita cerința de capital minim noțională pentru întreprinderile de asigurare cu activitate compozită, întrucât nu intră în domeniul de aplicare al prezentului ghid.
- 1.28. Ghidul se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Secțiunea I: Dispoziții generale privind ghidul

Orientarea 1 - Dispoziții generale privind ghidul

- 1.29. Autoritățile naționale competente trebui să ia măsurile adecvate pentru a pune în aplicare, începând cu 1 ianuarie 2014, prezentul ghid privind transmiterea de informații către autoritățile naționale competente.
- 1.30. Autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile și grupurile de asigurare și de reasigurare adoptă măsuri adecvate pentru:
- a) a constitui sisteme și structuri care să asigure o calitate ridicată a informațiilor transmise în scopul supravegherii;
 - b) a transmite autorităților naționale competente informațiile calitative și cantitative prevăzute în prezentul ghid, care vor permite autorităților naționale competente să revizuiască și să evalueze calitatea informațiilor și progresele înregistrate.

Orientarea 2 – Raportul de activitate transmis către EIOPA

- 1.31. Autoritățile naționale competente ar trebui să trimită către EIOPA un raport de activitate privind punerea în aplicare a prezentului ghid până la sfârșitul lunii februarie pentru fiecare an relevant, primul raport fiind transmis până la 28 februarie 2015 vizând perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2014.

Secțiunea II: Informațiile care ar trebui transmise – Pragurile care ar trebui aplicate

Orientarea 3 – Pragurile privind transmiterea informațiilor cantitative anuale ale întreprinderilor la nivel individual

- 1.32. În conformitate cu articolul 35 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care reprezintă cel puțin 80 % din cota de piață națională, potrivit criteriilor stabilite la orientările 5-7, transmit către autoritatea națională competentă setul de informații cantitative anuale indicat la orientarea 13.

Orientarea 4 – Pragurile privind transmiterea informațiilor cantitative trimestriale ale întreprinderilor la nivel individual

- 1.33. În conformitate cu articolul 35 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care reprezintă cel puțin 50 % din cota de piață națională, potrivit criteriilor stabilite la orientările 5-7, transmit către autoritatea națională competentă setul de informații trimestriale indicat la orientarea 16.

Orientarea 5 – Cota de piață a întreprinderilor la nivel individual

- 1.34. Autoritățile naționale competente ar trebui să calculeze cota de piață națională menționată la orientările 3 și 4, pe baza datelor transmise de întreprinderile de asigurare și de reasigurare în scopul supravegherii, cu privire la perioada de raportare anuală pentru anul 2012.
- 1.35. Pentru determinarea cotei de piață națională următoarele, întreprinderi ar trebui să fie excluse:
- a) întreprinderile de asigurare și reasigurare din afara Spațiului Economic European având o cotă pe piața națională prin intermediul unei sucursale;
 - b) alte întreprinderi de asigurare și reasigurare din Spațiul Economic European având o cotă pe piața națională prin intermediul unei sucursale sau pe baza libertății de a presta servicii.
- 1.36. Activitățile de asigurare de viață și de asigurare generală ar trebui luate în considerare în mod separat.

Orientarea 6 – Calcularea cotei de piață pentru activitățile de asigurare de viață

- 1.37. Pentru activitățile de asigurare de viață, autoritățile naționale competente ar trebui să:
- a) identifice întreprinderile de asigurare și de reasigurare care desfășoară activități de asigurare sau de reasigurare de viață și care urmează să intre sub incidența Directivei Solvabilitate II la data inițială de aplicare a acesteia, pe baza informațiilor disponibile în momentul notificării;
 - b) calculeze cota de piață a fiecărei întreprinderi, împărțind valoarea rezervelor tehnice brute aferente asigurărilor de viață deținute de aceasta la totalul rezervelor tehnice brute aferente asigurărilor de viață ale tuturor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, identificate conform literei anterioare;
 - c) identifice întreprinderile de asigurare și de reasigurare a căror cotă de piață cumulată, calculată conform literei anterioare, ajunge la cel puțin 80 % în scopul orientării 3 și la 50 % în scopul orientării 4.

Orientarea 7 – Calcularea cotei de piață pentru activitățile de asigurare generală

- 1.38. Pentru activitățile de asigurare generală, autoritățile naționale competente ar trebui să:
- a) identifice întreprinderile de asigurare și de reasigurare care desfășoară activități de asigurare sau de reasigurare generală și care urmează să

intre sub incidența Directivei Solvabilitate II la data inițială de aplicare a acesteia, pe baza informațiilor disponibile în momentul notificării.

- b) calculeze cota de piață a fiecărei întreprinderi, împărțind valoarea primelor brute subscrise din asigurări generale, directe și acceptări în reasigurare, la valoarea totală a primelor brute subscrise din asigurări generale, directe și acceptări în reasigurare întreprinderilor de asigurare și de reasigurare identificate conform literei anterioare;
- c) identifice întreprinderile de asigurare și de reasigurare a căror cotă de piață cumulată, calculată conform literei anterioare, ajunge la cel puțin 80 % în scopul orientării 3 și la 50 % pentru orientarea 4.

Orientarea 8 – Notificarea întreprinderilor de asigurare și de reasigurare de către autoritățile naționale competente

- 1.39. Autoritățile naționale competente ar trebui să notifice întreprinderile de asigurare și de reasigurare care intră sub incidența acestor praguri cu cel puțin 11 luni înaintea datelor de referință pentru transmiterea inițială indicate la orientarea 35.

Orientarea 9 – Pragurile privind transmiterea informațiilor cantitative anuale ale grupurilor

- 1.40. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure de transmiterea către supraveghetorul de grup a setului de informații cantitative anuale indicat la orientarea 17 cel puțin de către întreprinderile de asigurare și reasigurare participative sau holdingurile de asigurare aflate la conducerea unui grup de asigurare sau de reasigurare care dețin un total al activelor în bilanțul contabil consolidat pentru perioada de raportare ce se încheie în anul 2012 de peste 12 miliarde EUR sau echivalentul în moneda națională.
- 1.41. Valoarea echivalentă în moneda națională ar trebui calculată prin aplicarea cursului de schimb de la finele perioadei de raportare în scopul supravegherii menționate la punctul anterior.
- 1.42. Dacă într-un stat membru niciunul din grupurile de asigurare sau reasigurare cu sediul pe teritoriul său nu intră sub incidența punctului 1.41, autoritatea națională competentă ar trebui să decidă dacă un grup de asigurare sau reasigurare cu sediul pe teritoriul său ar trebui să transmită supraveghetorului de grup setul de informații cantitative anuale indicat la orientarea 17, având în vedere cel puțin natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității grupului și importanța acestuia pe piața locală.
- 1.43. În cazul în care se aplică metoda 2 definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, autoritatea națională competentă ar trebui să se asigure că grupul calculează totalul activelor pe baza sumei proporționale a tuturor activelor totale ale întreprinderilor de asigurare sau reasigurare și ale

holdingurilor de asigurare care aparțin grupului, în scopul calculării solvabilității grupului și o comunică supraveghetorului de grup.

Orientarea 10 – Pragurile privind raportarea cantitativă trimestrială a grupurilor

- 1.44. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure de transmiterea către supraveghetorul de grup a setului de informații cantitative trimestriale indicat la orientarea 20 cel puțin de către întreprinderile de asigurare și reasigurare participative sau holdingurile de asigurare aflate la conducerea unui grup de asigurare sau de reasigurare care dețin un total al activelor în bilanțul contabil consolidat pentru perioada de raportare ce se încheie în anul 2012 de peste 12 miliarde EUR sau echivalentul în moneda națională.
- 1.45. Valoarea echivalentă în moneda națională ar trebui calculată prin aplicarea cursului de schimb de la finele perioadei de raportare în scopul supravegherii menționate la punctul anterior.
- 1.46. Dacă într-un stat membru niciunul din grupurile de asigurare sau de reasigurare cu sediul pe teritoriul său nu intră sub incidența punctului 1.45, autoritatea națională competentă ar trebui să decidă dacă un grup de asigurare sau de reasigurare cu sediul pe teritoriul său ar trebui să transmită supraveghetorului de grup setul de informații cantitative trimestriale indicat la orientarea 20, având în vedere cel puțin natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității grupului și importanța acestuia pe piața locală.
- 1.47. În cazul în care se aplică metoda 2 definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, autoritatea națională competentă ar trebui să se asigure că grupul calculează totalul activelor pe baza sumei proporționale a activelor totale ale tuturor întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare și ale holdingurilor de asigurare care aparțin grupului, în scopul calculării solvabilității grupului și o comunică supraveghetorului de grup.

Orientarea 11 – Notificarea de către autoritățile naționale competente către întreprinderile de asigurare sau reasigurare participative sau holding de asigurare care conduc un grup de asigurare sau reasigurare

- 1.48. Autoritățile naționale competente ar trebui să notifice întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative sau holdingului de asigurare care conduce un grup de asigurare sau reasigurare care intră sub incidența acestor praguri, cu cel puțin 11 luni înaintea datelor de referință pentru transmiterea inițială indicate la orientarea 35, faptul că li se solicită să transmită către supraveghetorul de grup setul de informații trimestriale anuale menționat la orientarea 20 și setul de informații cantitative anuale menționat la orientarea 17.

Orientarea 12 – Praguri privind întocmirea notelor explicative

- 1.49. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare și întreprinderile de asigurare și reasigurare participative sau holding de asigurare care intră sub incidența orientărilor 3 și 9 transmit către autoritatea națională competentă corespunzătoare, setul de informații descriptive indicat în secțiunile IV-VI din prezentul ghid.

Secțiunea III: Informații cantitative

Orientarea 13 – Informații cantitative anuale ale întreprinderilor la nivel individual

- 1.50. În conformitate cu articolul 35 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care intră sub incidența orientării 3 transmit anual către autoritatea competentă națională, elementele definite în anexa tehnică I, cu detaliile descrise în anexa tehnică II și conform referințelor indicate mai jos:

- a) S.01.01.b – Conținutul raportării;
- b) S.01.02.b – Informații de bază;
- c) S.02.01.b – Bilanț;
- d) S.02.02.b – Active și obligații în funcție de monedă;
- e) S.06.02.b – Lista activelor;
- f) S.08.01.b – Instrumente financiare derivate – poziții deschise;
- g) S.12.01.b – Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și asigurarea de sănătate cu baze tehnice similare asigurării de viață –;
- h) S.17.01.b – Rezerve tehnice pentru asigurarea generală –;
- i) S.23.01.b – Fonduri proprii;
- j) S.25.01.b – Cerința de capital de solvabilitate formula standard sau modele interne parțiale;
- k) S.25.02.b – Cerința de capital de solvabilitate modele interne parțiale;
- l) S.25.03.b – Cerința de capital de solvabilitate modele interne integrale;
- m) S.26.01.b – Cerința de capital de solvabilitate – risc de piață;
- n) S.26.02.b – Cerința de capital de solvabilitate – risc de contrapartidă;
- o) S.26.03.b – Cerința de capital de solvabilitate – risc de subscriere pentru asigurarea de viață;
- p) S.26.04.b – Cerința de capital de solvabilitate – risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate;
- q) S.26.05.b – Cerința de capital de solvabilitate – risc de subscriere pentru asigurarea generală;
- r) S.26.06.b – Cerința de capital de solvabilitate – risc operațional;
- s) S.27.01.b – Cerința de capital de solvabilitate – asigurări generale – risc de catastrofă;
- t) S.28.01.b – Cerința de capital minim – întreprinderi, fără activitate compozită; și

u) S.28.02.b Cerința de capital minim – întreprinderi cu activitate compozită.

- 1.51. Informațiile menționate în paragraful d) ar trebui transmise în funcție de numărul de monede necesare pentru raportarea a cel puțin 90% din totalul activelor și obligațiilor, iar monedele ce urmează a fi raportate sunt cele care stau la baza activului sau obligației.
- 1.52. Informațiile menționate în paragrafele g) și h), structurate pe țări, ar trebui transmise pentru țara de origine și pentru numărul suplimentar de țări necesare pentru raportarea de până la 90% a celei mai bune estimări pentru o anumită linie de activitate directă, restul fiind raportat la elementul „Pentru țările din Spațiul Economic European ce nu intră sub incidența pragului de semnificație”

Orientarea 14 – Informații cantitative anuale ale întreprinderilor la nivel individual – Modele interne

- 1.53. Autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care sunt angajate împreună cu autoritatea națională competentă relevantă într-un proces de analizare prealabilă a unui model intern pentru a fi utilizat la calcularea cerinței de capital de solvabilitate, transmite anual autorității respective, în termenele stabilite la orientarea 35, informațiile relevante menționate la orientarea 13.
- 1.54. Informațiile relevante menționate la literele m) - s) din orientarea 13, în funcție de clasificarea pe categorii de riscuri ale modelului intern, și informațiile suplimentare cerute de autoritatea națională competentă cu privire la modelul intern în procesul de analizare prealabilă ar trebui transmise în conformitate cu machetele de raportare specifice, convenite cu autoritatea națională competentă în cauză.

Orientarea 15 – Informații cantitative anuale ale întreprinderilor la nivel individual – Fonduri dedicate

- 1.55. Pe lângă informațiile privind cerința de capital de solvabilitate la nivel de entitate, informațiile menționate la paragraful j) din orientarea 13 ar trebui transmise separat, pentru fondurile dedicate având cea mai semnificativă cerință de capital de solvabilitate națională și pentru restul activității utilizând referințele S.25.01.I.
- 1.56. Informațiile menționate la paragrafele m) - s) din orientarea 13 ar trebui transmise, separat, pentru fondurile dedicate având cea mai semnificativă cerință de capital de solvabilitate națională și pentru restul activității utilizând referințele S.26.01.I - S.26.06.I și S.27.01.I.
- 1.57. Când întreprinderea utilizează un model intern pentru calculul cerinței de capital de solvabilitate, cerința de capital de solvabilitate națională pentru fondurile dedicate semnificative și pentru activitatea rămasă, ar trebui luată în calcul la transmiterea informațiilor menționate la paragrafele k) și l) din

orientarea 13, în conformitate cu machetele de raportare convenite cu autoritatea națională competentă.

Orientarea 16 – Informații cantitative trimestriale ale întreprinderilor la nivel individual

1.58. În conformitate cu articolul 35 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care intră sub incidența orientării 4, transmit către autoritatea națională competentă trimestrial, următoarele elemente definite în anexa tehnică I, cu detaliile descrise în anexa tehnică II, precum și conform referințelor indicate mai jos:

- a) S.01.01.a – Conținutul raportării;
- b) S.01.02.a – Informații de bază;
- c) S.02.01.a – Bilanț;
- d) S.06.02.a – Lista activelor;
- e) S.08.01.a – Instrumente financiare derivate – poziții deschise
- f) S.12.01.a - Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și asigurarea de sănătate pe baze tehnice similare asigurării de viață;
- g) S.17.01.a - Rezerve tehnice pentru asigurarea generală;
- h) S.23.01.a – Fonduri proprii.
- i) S.28.01.a - Cerința de capital minim - întreprinderi, altele decât cele cu activitate compozită; și
- j) S.28.02.a - Cerința de capital minim – întreprinderi cu activitate compozită

1.59. Fără a aduce atingere orientării 4, autoritățile naționale competente pot excepta întreprinderile captive de la transmiterea informațiilor menționate în paragraful anterior.

Orientarea 17 – Informații cantitative anuale ale grupurilor

1.60. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative sau holdingurile de asigurare aflate la conducerea unui grup de asigurare sau reasigurare care intră sub incidența orientării 9, transmit anual către autoritatea națională competentă următoarele elemente definite în anexa tehnică I și exemplificate în anexa tehnică III, precum și conform referințelor indicate mai jos:

- a) S.01.01.01.g – Conținutul raportării;
- b) S.01.02.g – Informații de bază;
- c) S.02.01.g – Bilanț, atunci când se folosește metoda 1 așa cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2 așa cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- d) S.06.02.g – Lista activelor;

- e) S.08.01. g - Instrumente financiare derivate – poziții deschise;
- f) S.23.01.g– Fonduri proprii;
- g) S.25.01.g - Cerința de capital de solvabilitate – pentru formula standard sau modele interne parțiale atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- h) S.25.02.g - Cerința de capital de solvabilitate – pentru modele interne parțiale atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- i) S.25.03.g - Cerința de capital de solvabilitate – pentru modele interne integrale atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- j) S.26.01 - Cerința de capital de solvabilitate – Risc de piață, atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- k) S.26.02.g - Cerința de capital de solvabilitate – Risc de contrapartidă, atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- l) S.26.03.g - Cerința de capital de solvabilitate – Risc de subscriere pentru asigurarea de viață, atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- m) S.26.04.g - Cerința de capital de solvabilitate – Risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate, atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- n) S.26.05.g - Cerința de capital de solvabilitate – Risc de subscriere pentru asigurarea generală, atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- o) S.26.06.g - Cerința de capital de solvabilitate – Riscul operațional atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie exclusiv sau în combinație cu metoda 2 definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- p) S.27.01.g - Cerința de capital de solvabilitate – Risc operațional, atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;

- q) S.32.01.g – Întreprinderi din sfera de activitate a grupului;
 - r) S.33.01.g – Cerințe privind întreprinderile de asigurare și de reasigurare individuale;
 - s) S.34.01.g – Cerințe privind alte întreprinderi financiare reglementate și nereglementate, inclusiv holdingurile de asigurare la nivel individual;
 - t) S.35.01.g – Contribuție la rezervele tehnice ale grupului.
- 1.61. În conformitate cu articolul 220 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II, fără a aduce atingere punctului 1.63, autoritățile naționale competente cu rol de supraveghetor de grup ar trebui să formuleze un punct de vedere, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului însuși, cu privire la posibilitatea grupului de asigurare sau reasigurare de a aplica metoda 2 sau o combinație între metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, și metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, dacă aplicarea exclusivă a metodei 1 nu este considerată adecvată, cu privire la activitățile din Spațiul Economic European.
- 1.62. În ce privește întreprinderile din statele terțe, grupul de asigurare sau reasigurare sau supraveghetorul de grup ar trebui să poarte un dialog referitor la metoda de calcul pe care grupul o va folosi la determinarea solvabilității grupului în faza de pregătire. Grupul de asigurare sau de reasigurare ar trebui să explice supraveghetorului de grup motivele pentru care aplicarea exclusivă a metodei 1 nu este considerată adecvată.
- 1.63. În faza pregătitoare grupul ar trebui să decidă metoda pe care o aplică, ca urmare a dialogului purtat cu supraveghetorul de grup. În situația în care grupul dorește să aplice, în faza pregătitoare, metoda 2 sau o combinație dintre metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II și metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, iar acest lucru nu este în concordanță cu rezultatele dialogului, grupul de asigurare sau de reasigurare ar trebui să explice motivul pentru care nu se folosește metoda stabilită în urma dialogului, înainte de a începe calculul propriu-zis al solvabilității, în faza pregătitoare.
- 1.64. Utilizarea metodei 2 sau o combinație între metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II și metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, ar trebui să se aplice fără a aduce prejudicii viitoarelor decizii ale supraveghetorului de grup, odată cu intrarea în vigoare a Directivei Solvabilitate II.

Orientarea 18 – Informații cantitative anuale ale grupurilor – Modele interne

- 1.65. Autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că grupurile cărora autoritatea națională competentă le-a permis să intre într-un proces de analizare prealabilă a unui model intern care va fi folosit pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, transmit anual către autoritatea națională

competentă, în termenele stabilite la orientarea 35, informațiile relevante menționate la orientarea 17.

- 1.66. În cazul modelelor interne de grup vizate de procesul de analizare prealabilă, care urmează a fi utilizate pentru calcularea atât a cerinței de capital de solvabilitate la nivelul grupului, cât și a cerinței de capital de solvabilitate la nivelul întreprinderilor afiliate, informațiile relevante menționate la literele (j) – (p) de la orientarea 17, conform clasificării riscurilor pe categorii specifice în modelul intern respectiv, și informațiile suplimentare solicitate de autoritatea națională competentă cu privire la modelul intern ar trebui transmise pe baza machetelor de raportare specifice convenite cu respectiva autoritate națională competentă.

Orientarea 19 – Informații cantitative anuale ale grupurilor – Fonduri dedicate

- 1.67. Atunci când metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II este aplicată, fie exclusiv sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, în plus față de informațiile cu privire la calculul cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup, informațiile menționate la litera (g) de la orientarea 17 ar trebui să fie transmise, în mod separat, pentru cerința de capital de solvabilitate aferentă fondului dedicat cu cea semnificativă cerință de capital de solvabilitate noțională și pentru celelalte activități ale grupului utilizând referințele S.25.01.n.
- 1.68. Atunci când metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II este aplicată exclusiv sau în combinație cu metoda 2 definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, informațiile menționate la literele (j)-(p) de la orientarea 17 ar trebui transmise separat, pentru cerința de capital de solvabilitate aferentă fondului dedicat cu cea mai semnificativă cerință de solvabilitate noțională și pentru celelalte activități ale grupului utilizând referințele S.26.01.n – S.26.06.n și S.27.01.n.
- 1.69. Atunci când metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, este aplicată, informațiile menționate la litera (r) de la orientarea 17 aferente celulelor B1-B7, definite în Anexa II, ar trebui transmise separat, la nivel de entitate, pentru întreprinderile de asigurare și reasigurare cu privire la fondul dedicat cu cea mai semnificativă cerință de capital de solvabilitate noțională și pentru celelalte activități.
- 1.70. Atunci când întreprinderea utilizează un model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, SCR noțională pentru fondul dedicat semnificativ și pentru celelalte activități, informațiile relevante menționate la literele h) și i) de la orientarea 17 ar trebui transmise conform machetelor de raportare specifice agreeate cu autoritatea națională competentă respectivă.

Orientarea 20 – Informații cantitative trimestriale ale grupurilor

1.71. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative sau holdingurile de asigurare aflate la conducerea unui grup de asigurare sau reasigurare care intră sub incidența liniei directe 10, transmit trimestrial următoarele elemente definite în anexa tehnică I și descrise în anexa tehnică II, în conformitate cu referințele indicate mai jos:

- a) S.01.01.f – Conținutul raportării;
- b) S. 01.02.f – Informații de bază;
- c) S.02.01.f - Bilanț, atunci când este folosită metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, sau în combinație cu metoda 2, definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
- d) S.06.02.f – Lista activelor;
- e) S.08.01.f - Lista instrumentelor financiare derivate – poziții deschise; și
- f) S.23.01.f – Fonduri proprii.

Secțiunea IV: Nota explicativă privind sistemul de guvernanță

Orientarea 21 – Informații referitoare la cerințele generale de guvernanță

1.72. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații referitoare la cerințele generale de guvernanță ale întreprinderii de asigurare și de reasigurare:

- a) informații care permit autorității naționale competente să ajungă la o mai bună înțelegere a sistemului de guvernanță din cadrul întreprinderii și să evalueze caracterului adecvat al strategiei de afaceri și al operațiunilor acesteia;
- b) informații privind delegarea responsabilităților, liniile de raportare și alocarea funcțiilor în cadrul întreprinderii; și
- c) structura organelor administrative, de conducere sau de control ale întreprinderii, furnizând o descriere a principalelor roluri și responsabilități ale acestora și o scurtă prezentare a modului de distribuire a responsabilităților în cadrul lor, în special în cazul în care acestea cuprind și comisii relevante, precum și o descriere a principalelor roluri și responsabilități aferente funcțiilor-cheie deținute de aceste organe.

Orientarea 22 – Informații privind cerințele de competență profesională și probitate morală

1.73. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționat la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații privind respectarea de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare a cerințelor de competență și onorabilitate:

- a) o listă a persoanelor din întreprindere sau externe acesteia, în cazul în care întreprinderea a externalizat funcții-cheie, care sunt responsabile pentru funcțiile-cheie;
- b) informații privind politicile și procesele instituite de întreprindere pentru a asigura că respectivele persoane îndeplinesc cerințele de competență și onorabilitate.

Orientarea 23 – Informații privind sistemul de management al riscului

1.74. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că nota explicativă menționată la orientarea 12 include următoarele informații privind sistemul de management al riscului al întreprinderii de asigurare și de reasigurare:

- a) o descriere a sistemului de management al riscului al întreprinderii, cuprinzând strategii, procese și proceduri de raportare, precum și o descriere a modului în care acesta poate identifica, măsura, monitoriza, gestiona și raporta în mod eficient, în permanență, riscurile la nivel individual și agregat la care întreprinderea este sau poate fi expusă;
- b) o descriere a modului în care sistemul de management al riscului și funcția de management al riscului sunt puse în aplicare și integrate în structura organizatorică și în procesele decizionale ale întreprinderii;
- c) informații privind strategiile de management al riscului, obiectivele, procesele și procedurile de raportate ale întreprinderii, pentru fiecare categorie de risc, cu o detaliere a modului în care acestea sunt documentate, monitorizate și aplicate;
- d) informații privind modul în care întreprinderea își îndeplinește obligația de a investi toate activele conform principiului „persoanei prudente” enunțat în orientările 22 – 30 din Ghidul privind sistemul de guvernanță;
- e) informații privind modalitatea în care întreprinderea verifică adecvarea evaluărilor de credit efectuate de instituții externe de evaluare a creditului, inclusiv modul și măsura în care sunt utilizate aceste evaluări

Orientarea 24 – Informații privind sistemul de control intern

- 1.75. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații privind sistemul de control intern al întreprinderii de asigurare și de reasigurare:
- a) o descriere a sistemului de control intern al întreprinderii;
 - b) informații privind procedurile-cheie incluse în sistemul de control intern;
 - c) o descriere a modului în care este pusă în aplicare funcția de asigurare a conformității.

Orientarea 25 – Informații suplimentare

- 1.76. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse orice alte informații importante privind sistemul de guvernanță al întreprinderii de asigurare și de reasigurare.

Orientarea 26 – Informații privind sistemul de guvernanță – Grupuri

- 1.77. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că orientările 21 - 25 se aplică și în cazul grupurilor.
- 1.78. Autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că grupurile transmit în plus următoarele informații:
- a) o descriere a modului în care sistemele de management al riscului și de control intern și procedurile de raportare sunt puse în aplicare în mod coerent în toate întreprinderile incluse în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup, astfel cum este prevăzut în Ghidul privind sistemul de guvernanță;
 - b) dacă este cazul, o declarație potrivit căreia întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă, sau holdingul de asigurare a utilizat opțiunea de a întocmi un document unic privind analiza prospectivă a riscurilor proprii așa cum este prevăzut la orientările 20-23 din Ghidului privind analiza prospectivă a riscurilor proprii;
 - c) informații despre orice acorduri semnificative de externalizare în cadrul grupului;
 - d) informații calitative și cantitative privind riscuri specifice importante la nivelul grupului.

Orientarea 27 – Informații privind structura guvernantei

- 1.79. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 este inclusă, în cadrul informațiilor referitoare la structura de guvernanță, o organigramă care să prezinte pozițiile deținute de persoane cu funcții-cheie.

Secțiunea V: Nota explicativă privind managementul capitalului

Orientarea 28 – Informații privind fondurile proprii

- 1.80. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații privind fondurile proprii ale întreprinderii de asigurare și de reasigurare și ale grupului:
- a) o explicație calitativă și cantitativă a diferențelor semnificative dintre capitalul propriu, conform situațiilor financiare ale întreprinderii, și excedentul activelor față de obligații, conform calculelor în scopul demonstrării solvabilității;
 - b) informații privind structura, valoarea și calitatea fondurilor proprii de bază și ale fondurilor proprii auxiliare.
- 1.81. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații privind fondurile proprii ale grupului:
- a) modul în care fondurile proprii ale grupului au fost calculate prin deducerea tranzacțiilor intragrup, inclusiv a tranzacțiilor intragrup derulate cu întreprinderi din alte sectoare financiare;
 - b) natura restricțiilor aplicate transferabilității și fungibilității fondurilor proprii în cadrul întreprinderilor afiliate, dacă există.

Secțiunea VI: Nota explicativă privind evaluarea din punct de vedere al solvabilității

Orientarea 29 – Informații privind evaluarea activelor

- 1.82. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații privind evaluarea de către întreprinderea de asigurare și de reasigurare a activelor deținute, din punct de vedere al solvabilității:

- a) separat pentru fiecare clasă semnificativă de active, valoarea activelor, precum și o descriere a bazelor, a metodelor și a ipotezelor principale folosite pentru evaluarea din punct de vedere al solvabilității; și
- b) separat pentru fiecare clasă semnificativă de active, o explicație calitativă și cantitativă a diferențelor semnificative între bazele, metodele și ipotezele principale folosite de întreprindere în evaluarea din punct de vedere al solvabilității și cele folosite pentru evaluarea lor în cadrul situațiilor financiare.

Orientarea 30 – Informații privind evaluarea rezervelor tehnice

1.83. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații privind evaluarea de către întreprinderea de asigurare și de reasigurare a rezervelor tehnice, din punct de vedere al solvabilității:

- a) separat pentru fiecare linie semnificativă de activitate, valoarea rezervelor tehnice, inclusiv valoarea celor mai bune estimări și a marjei de risc, precum și o descriere a bazelor, a metodelor și a ipotezelor principale folosite pentru evaluarea din punct de vedere al solvabilității;
- b) o descriere a nivelului de incertitudine asociat valorii rezervelor tehnice;
- c) separat pentru fiecare linie semnificativă de activitate, o explicație calitativă și cantitativă a oricăror diferențe semnificative între bazele, metodele și ipotezele principale folosite de întreprindere în evaluarea din punct de vedere al solvabilității și cele folosite pentru evaluarea lor în cadrul situațiilor financiare;
- d) o descriere a sumelor recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale.

1.84. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse detalii privind metodele actuariale relevante și ipotezele folosite în calcularea rezervelor tehnice, inclusiv detalii privind simplificările folosite în calcularea rezervelor tehnice, inclusiv obținerea marjei de risc și alocarea acestora liniilor de activitate unice și inclusiv o justificare a caracterului proporțional al metodei alese în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor.

Orientarea 31 – Informații privind evaluarea altor obligații

1.85. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse următoarele informații privind evaluarea de către întreprinderea de asigurare și de reasigurare a altor obligații, din punct de vedere al solvabilității:

- a) separat pentru fiecare clasă semnificativă de alte obligații, valoarea altor obligații, precum și o descriere a bazelor, a metodelor și a ipotezelor principale folosite pentru evaluarea acestora din punct de vedere al solvabilității; și
- b) separat pentru fiecare clasă semnificativă a altor obligații, o explicație calitativă și cantitativă a diferențelor semnificative între bazele, metodele și ipotezele principale de evaluare folosite de întreprindere în evaluarea din punct de vedere al solvabilității și cele folosite pentru evaluarea lor în cadrul situațiilor financiare.

Orientarea 32 – Alte informații semnificative

- 1.86. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că în nota explicativă menționată la orientarea 12 include o secțiune separată referitoare la orice alte informații semnificative privind evaluarea de către întreprinderea de asigurare și de reasigurare a activelor și obligațiilor, din punct de vedere al solvabilității:
- 1.87. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, informațiile privind evaluarea activelor și a obligațiilor din punct de vedere al solvabilității ar trebui să includă o descriere a:
 - a) ipotezelor relevante privind viitoarele acțiuni de management; și
 - b) ipotezelor relevante privind comportamentul asiguraților.
- 1.88. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că atunci când întreprinderile de asigurare și de reasigurare folosesc tehnici de evaluare în funcție de model, în nota explicativă menționată la orientarea 12 sunt incluse informații privind următoarele aspecte:
 - a) identificarea activelor și a obligațiilor cărora li se aplică metoda de evaluare;
 - b) justificarea utilizării respectivei metode de evaluare în cazul activelor și obligațiilor menționate la litera (a);
 - c) documentația care stă la baza ipotezelor aferente metodei de evaluare; și
 - d) analiza incertitudinii aferente evaluării în cazul activelor și obligațiilor menționate la litera (a).

Orientarea 33 – Informații privind evaluarea din punct de vedere al solvabilității – Grupuri

- 1.89. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că orientările 29-32 se aplică în cazul grupurilor și includ, pe lângă informațiile privind evaluarea grupului din punct de vedere al solvabilității, o explicație cantitativă și calitativă a

diferențelor semnificative în cazul în care bazele, metodele și ipotezele principale folosite la nivelul grupului pentru evaluarea, din punct de vedere al solvabilității, a activelor, rezervelor tehnice și a altor obligații ale grupului, diferă în mod semnificativ de cele folosite de oricare dintre filialele sale pentru evaluarea, din punct de vedere al solvabilității, a activelor, rezervelor tehnice și a altor obligații ale acesteia.

Secțiunea VII: Procesul și politica de raportare a întreprinderilor

Orientarea 34 – Politica de raportare a întreprinderilor

1.90. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare stabilesc o politică de raportare care să respecte orientarea 9 din Ghidul privind sistemul de guvernanță și, în plus:

- a) să ofere detalii privind unitatea operațională responsabilă pentru elaborarea rapoartelor pentru supraveghetor, alături de unitățile operaționale responsabile pentru revizuirea rapoartelor adresate supraveghetorului;
- b) să stabilească procesele și calendarul pentru finalizarea diferitelor cerințe de raportare, revizuire și aprobare;
- c) să explice procesele și controalele aplicate pentru garantarea fiabilității, a exhaustivității și a coerenței datelor furnizate, facilitând analiza și compararea acestora pe parcursul anilor.

Secțiunea VIII: Datele privind aplicarea inițială și termenele limită

Orientarea 35 – Datele de referință pentru transmiterea inițială și termenele limită de transmitere a informațiilor către autoritățile naționale competente

1.91. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit informațiile cantitative anuale menționate în secțiunea III orientările 13, 14 și 15, aferente exercițiului financiar care se încheie la sau după data de 31 decembrie 2014, în termen de maximum 22 de săptămâni de la încheierea exercițiului financiar al întreprinderii.

1.92. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit informațiile cantitative trimestriale menționate în secțiunea III orientarea 16, privind modelele cantitative trimestriale aferente trimestrului care se încheie la 30 septembrie 2015, în termen de maximum 8 săptămâni de la încheierea trimestrului.

1.93. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure de depunerea notelor explicative menționate în secțiunile IV-VI pentru exercițiul financiar care se încheie la

data de 31 decembrie 2014, în termen de maximum 22 de săptămâni de la încheierea exercițiului financiar al întreprinderii.

- 1.94. În ceea ce privește raportarea de către grupuri, pentru transmiterea informațiilor menționate la secțiunea III, orientările 17, 18, 19 și 20 și nota explicativă conform secțiunilor IV-VI, se adaugă șase săptămâni la termenele limită de transmitere a informațiilor anuale și trimestriale menționate la punctele anterioare.
- 1.95. În cazul în care întreprinderilor sau grupurilor li se permite de legislația națională să transmită informațiile financiare pe baza exercițiului financiar care nu coincide cu anul calendaristic, acestea pot ajusta datele de referință în consecință. Datele de referință care urmează a fi folosite ar trebui să fie aprobate de către autoritatea de supraveghere.

Secțiunea IX: Mijloacele de raportare, moneda, unitățile și elementele de verificare a datelor și altele

Orientarea 36 – Linii de activitate și codul de identificare complementară

- 1.96. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare utilizează liniile de activitate astfel cum sunt definite în anexa tehnică III, atunci când informațiile transmise în conformitate cu prezentul ghid sunt solicitate în funcție de linia de activitate.
- 1.97. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare utilizează pentru informațiile privind activele și instrumentele financiare derivate vizate de prezentul ghid, categoriile și tabelul CIC (codul de identificare complementară) conform prevederilor din anexele tehnice IV și V.

Orientarea 37 – Mijloace de raportare

- 1.98. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că informațiile cantitative menționate în secțiunea III sunt transmise în mod electronic către autoritatea competentă națională și că nota explicativă menționată la secțiunile IV – VI este transmisă într-un format electronic compatibil.

Orientarea 38 – Monedă și unități

- 1.99. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că toate datele monetare sunt transmise în moneda de raportare a întreprinderii și în cea a grupului, ceea ce necesită conversia altor monede în moneda de raportare, pe baza cursului de schimb de la sfârșitul perioadei de raportare.

- 1.100. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că toate datele cantitative sunt transmise în unități.

Orientarea 39 – Verificări ale datelor

- 1.101. În conformitate cu articolele 35 și 254 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că datele primite sunt în conformitate cu elementele de verificare a datelor identificate în anexa tehnică VI.

Norme privind conformitatea și raportarea

- 1.102. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta ghidul și recomandările.
- 1.103. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid ar trebui să îl includă în mod corespunzător în cadrul lor de reglementare sau de supraveghere.
- 1.104. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de respectare a prezentului ghid, menționând motivele neconformității, în termen de două luni de la publicare.
- 1.105. În absența unui răspuns în termenul indicat, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare.

Dispoziții finale

- 1.106. Prezentul ghid trebuie să fie revizuit de către EIOPA.
- 1.107. În special datele menționate la orientarea 35 pot fi revizuite pe baza ultimelor evoluții ale negocierilor Omnibus II.

Anexa tehnică I: Conținutul informațiilor cantitative

Prezenta anexă cuprinde explicații privind tipul de informații pe care autoritățile naționale competente ar trebui să le includă în transmiterea informațiilor privind fiecare referință.

S.01.01 – Conținutul raportării

1. Conținutul raportării cuprinde informațiile prevăzute în anexa tehnică II menționate în referința S.01.01 (variante diferite) care detaliază conținutul raportării transmise.

S.01.02 – Informații de bază (fost BI)

2. Elementul „Informații de bază” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.01.02 (variante diferite) detaliind informațiile de bază privind întreprinderea și conținutul raportării cantitative în general.

S.02.01 – Bilanț (fost BS-C1)

3. Elementul „Bilanț” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința BS-C1-L, și pe cele prevăzute în anexa tehnică III, la referința LS.01.02 (variante diferite), diferențiind evaluarea în conformitate cu articolul 75 din Directiva Solvabilitate II de evaluarea conform conturilor statutare ale întreprinderii sau ale grupului. Bilanțul ar trebui să acopere întreaga activitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare pentru raportarea la nivel individual sau pentru raportarea întregii activități a grupului.
4. În ceea ce privește raportarea trimestrială, datele din bilanț indicate la punctul anterior ar trebui să vizeze numai evaluarea în conformitate cu articolul 75 din Directiva Solvabilitate II.

S.02.02– Active și obligații în funcție de monedă (fost BS-C1D)

5. Elementul „Active și obligații în funcție de monedă” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.02.02 (diferite variante), în atâtea monede câte sunt necesare pentru a raporta cel puțin 90 % din activele și obligațiile totale, în cazul în care monedele care ar trebui raportate sunt cele în care sunt exprimate activele și obligațiile.

S.06.02– Lista activelor (fost AS-D1)

6. Elementul „Lista detaliată a activelor” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.06.02 (variante diferite), și cuprinde următoarele cerințe specifice:
 - a) o listă linie cu linie a investițiilor clasificabile în categoriile de active 1-9, astfel cum se prevede în anexa tehnică IV – Categoriile CIC (cod de identificare complementară), făcându-se diferența între fondurile dedicate și, ori de câte ori

întreprinderea sau grupul face distincția între asigurarea de viață și asigurarea generală în scopuri interne, făcând diferența între aceste două activități și fondurile acționarilor și;

b) fiecare activ este raportat în mod separat, în legătură cu fiecare portofoliu și/sau fiecare fond dedicat sau alt fond intern;

c) pentru investițiile clasificabile la următoarele coduri CIC, așa cum sunt menționate în anexa tehnică V – Tabelul privind codurile de identificare complementară:

- CIC 71 (Numerar) – se va raporta doar o singura linie de activitate pentru fiecare monedă;

- CIC 72 (Depozite transferabile (echivalent în numerar)), se va raporta doar o singură linie de activitate per pereche (bancă, monedă);

- CIC 73 (alte depozite pe termen scurt (mai puțin de un an)) se va raporta doar o singură linie de activitate per pereche (bancă, monedă);

- CIC 8X (credite ipotecare și împrumuturi): pentru creditele ipotecare și împrumuturile acordate persoanelor fizice, inclusiv împrumuturi aferente polițelor, trebuie să existe doar două linii de activitate, o linie de activitate referitoare la împrumuturile acordate membrilor consiliului de conducere, iar cealaltă referitoare la alte persoane fizice, fără a face distincție între acestea;

- CIC 95 Active corporale (pentru uz propriu) se va raporta o singură linie de activitate care să înglobeze toate activele corporale.

7. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:

a) în cazul în care metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, este folosită în mod exclusiv, raportarea ar trebui să reflecte poziția consolidată a activelor (cu deducerea tranzacțiilor intragrup) în cadrul grupului. Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:

- elementul „Denumirea juridică a întreprinderii” nu ar trebui raportat;

- în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative sau al holdingurilor de asigurare: raportarea pentru fiecare linie de activitate a activelor deținute;

- în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale: un raport linie cu linie al activelor deținute;

- în cazul altor întreprinderi afiliate care sunt filiale: se raportează o linie pentru fiecare întreprindere deținută, aceasta fiind identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul „Participație”;
 - în cazul întreprinderilor asupra cărora se exercită o influență semnificativă așa cum se menționează la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC – se raportează o singură linie de activitate pentru fiecare întreprindere deținută și identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul „Participație”;
 - alte sectoare financiare: se raportează o linie pentru fiecare participație deținută în alte sectoare financiare, aceasta fiind identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul „Participație”.
- b) în cazul în care metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, este folosită în mod exclusiv, raportul ar trebui să includă lista detaliată a activelor din care s-au dedus tranzacțiile intragrup deținute de întreprinderile participative, de holdingurile de asigurare și de filiale sau o linie pentru fiecare întreprindere deținută asupra căreia se exercită o influență semnificativă, așa cum este definită la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC. Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:
- elementul „Forma juridică a întreprinderii” ar trebui raportat;
 - pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative sau holdingurile de asigurare: un raport linie cu linie a activelor deținute;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale (din Spațiul Economic European, echivalente cu cele din afara Spațiului Economic European și neechivalente cu cele din afara Spațiului Economic European): un raport linie cu linie al activelor deținute;
 - în cazul altor întreprinderi care sunt filiale (țări din Spațiul Economic European sau țări echivalente din afara Spațiului Economic European sau țări neechivalente din afara Spațiului Economic European) – un raport linie cu linie pentru fiecare întreprindere controlată;
 - în cazul întreprinderilor asupra cărora se exercită o influență semnificativă, așa cum este definită la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC, (țări din Spațiul Economic European, țări neechivalente din afara Spațiului Economic European și țări echivalente din afara Spațiului Economic European) se raportează o linie pentru fiecare întreprindere controlată;
 - alte sectoare financiare: se raportează o linie pentru fiecare participație deținută în alte sectoare financiare.

- c) În cazul în care se folosește o combinație între metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, și metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II:
- i. o parte din raport reflectă poziția consolidată a activelor din cadrul grupului (cu deducerea tranzacțiilor intragrup), care ar trebui raportate. Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:
 - elementul „Forma juridică a întreprinderii” nu ar trebui raportat;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și reasigurare sau holdinguri de asigurare pentru care se aplică metoda 1, definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II: un raport linie cu linie a activelor deținute;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale, pentru care se utilizează metoda 1 definită la articolul 230 din directiva Solvabilitate II: un raport linie cu linie al activelor deținute;
 - în cazul altor întreprinderi de asigurare care sunt filiale și pentru care se aplică metoda 1, așa cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II se raportează o linie pentru fiecare întreprindere deținută, aceasta fiind identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul „Participație”;
 - în cazul întreprinderilor asupra cărora se exercită o influență semnificativă așa cum se menționează la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC și pentru care se aplică metoda 1, așa cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II – se raportează o singură linie de activitate pentru fiecare întreprindere deținută și identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul „Participație”;
 - în cazul altor sectoare financiare, se raportează o linie pentru fiecare participație deținută în alte sectoare financiare, aceasta fiind identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul „Participație”;
 - în cazul filialelor pentru care se utilizează metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II: se raportează o linie pentru fiecare filială deținută, aceasta fiind identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul „Participație”;
 - în cazul întreprinderilor asupra cărora se exercită o influență semnificativă așa cum se menționează la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC și pentru care se aplică metoda 2, așa cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II – se raportează o singură linie

de activitate pentru fiecare întreprindere deținută și identificată cu ajutorul opțiunilor disponibile la elementul Participație.

- ii. cealaltă parte a raportului ar trebui să includă lista detaliată a activelor din care s-au dedus tranzacțiile intragrup, deținute de întreprinderile participative, de holdingurile de asigurare și de filiale, sau o linie pentru fiecare întreprindere deținută asupra căreia se exercită o influență semnificativă, așa cum este definită la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC. Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:
 - elementul „Forma juridică a întreprinderii” ar trebui raportat;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare sau holdinguri de asigurare pentru care se aplică metoda 2, așa cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II: un raport linie cu linie al activelor deținute;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale (din Spațiul Economic European, echivalente din afara Spațiului Economic European și neechivalente din afara Spațiului Economic European), pentru care se utilizează metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II: un raport linie cu linie al activelor deținute;
 - în cazul altor întreprinderi afiliate care sunt filiale și pentru care se aplică metoda 2, așa cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II (din Spațiul Economic European, echivalente din afara Spațiului Economic European și neechivalente din afara Spațiului Economic European): un raport linie cu linie pentru fiecare întreprindere afiliată.
 - în cazul întreprinderilor asupra cărora se exercită o influență semnificativă, așa cum este definită la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC și pentru care se aplică metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II (țări din Spațiul Economic European, țări neechivalente din afara Spațiului Economic European și țări echivalente din afara Spațiului Economic European) se raportează o linie pentru fiecare întreprindere deținută;
 - alte sectoare financiare: se raportează o linie pentru fiecare participație de ținută în alte sectoare financiare.

S.08.01 – Instrumente financiare derivate – poziții deschise (fost AS-D20)

8. Lista instrumentelor financiare derivate – poziții deschise cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.08.01 (variante diferite) și include următoarele cerințe:

- a) o listă linie cu linie a instrumentelor financiare derivate clasificabile în categoriile de active A-F, astfel cum se prevede în anexa tehnică IV – Categoriile CIC (cod de identificare complementară), făcându-se diferența între fondurile dedicate. Ori de câte ori întreprinderea sau grupul face distincția între asigurarea de viață și asigurarea generală în scopuri interne, face distincție între aceste două activități și fondurile acționarilor. În situația în care instrumentele financiare derivate sunt emise de întreprindere ca fiind instrumente financiare derivate interne (grup) și când instrumentele financiare derivate sunt aferente obligațiilor întreprinderii;
 - b) toate contractele cu instrumente financiare derivate care au existat în perioada de raportare și care nu au fost închise anterior datei de referință pentru raportare;
 - c) fiecare instrument financiar derivat este raportat în mod separat, în legătură cu fiecare portofoliu și/sau fiecare fond dedicat sau alt fond intern;
 - d) instrumentele financiare derivate care ar trebui raportate sunt cele care sunt deținute direct și care nu sunt deținute în mod indirect prin fonduri de investiții sau produse structurate.
9. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior, ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) în cazul în care metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, este folosită în mod exclusiv, raportarea ar trebui să reflecte poziția consolidată a instrumentelor financiare derivate deținute în cadrul grupului (cu deducerea tranzacțiilor intragrup). Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:
 - elementul „Forma juridică a întreprinderii” nu ar trebui raportat;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative sau al holdingurilor de asigurare: un raport linie cu linie pentru instrumentele financiare derivate deținute;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale: un raport linie cu linie al instrumentelor financiare derivate deținute;
 - instrumentele financiare derivate deținute de alte întreprinderi afiliate care sunt filiale nu ar trebui incluse;
 - instrumentele financiare derivate deținute de întreprinderi asupra cărora se exercită o influență semnificativă conform articolului 33 din directiva 1983/349/EC nu ar trebui incluse;

- instrumentele financiare derivate deținute ca participații în alte sectoare financiare nu ar trebui incluse;
- b) în cazul în care metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, este folosită în mod exclusiv, raportul ar trebui să includă lista detaliată a instrumentelor financiare derivate din care s-au dedus tranzacțiile intragrup deținute de întreprinderile participative, holdingurile de asigurare și de filiale. Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:
- elementul „Forma juridică a întreprinderii” ar trebui raportat;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative sau al holdingurilor de asigurare: un raport linie cu linie a instrumentelor financiare derivate deținute;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale (din Spațiul Economic European, echivalente din afara Spațiului Economic European și neechivalente din afara Spațiului Economic European): un raport linie cu linie al instrumentelor financiare derivate deținute;
 - instrumentele financiare derivate deținute de alte întreprinderi care sunt filiale nu ar trebui să fie incluse;
 - instrumentele financiare derivate deținute de întreprinderi asupra cărora se exercită o influență semnificativă, așa cum este definită la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC (țări din Spațiul Economic European, țări neechivalente din afara Spațiului Economic European, țări echivalente din afara Spațiului Economic European) nu ar trebui incluse;
 - instrumentele financiare derivate deținute de participații în alte sectoare financiare (țări din Spațiul Economic European, țări neechivalente din afara Spațiului Economic European și țări echivalente din afara Spațiului Economic European) nu ar trebui incluse;
- c) În cazul în care se folosește o combinație între metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, și metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II:
- i. o parte din raport reflectă poziția consolidată a instrumentelor financiare derivate deținute în cadrul grupului (cu deducerea tranzacțiilor intragrup), care ar trebui raportate. Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:
 - elementul „Forma juridică a întreprinderii” nu ar trebui raportat;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și reasigurare participative sau al holdingurilor de asigurare pentru care se aplică metoda 1, așa cum este

definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II: un raport linie cu linie al instrumentelor financiare derivate deținute;

- în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale, pentru care se utilizează metoda 1: un raport linie cu linie al instrumentelor financiare derivate deținute;
 - instrumentele financiare derivate deținute de alte întreprinderi care sunt filiale și pentru care se aplică metoda 1, așa cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II nu ar trebui incluse;
 - instrumentele financiare derivate asupra cărora se exercită o influență semnificativă așa cum este definită la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC și pentru care se aplică metoda 1, pentru care se utilizează de metoda 1 astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, nu ar trebui incluse;
 - instrumentele financiare derivate deținute de participații în alte sectoare financiare nu ar trebui incluse;
 - instrumentele financiare derivate deținute de filiale pentru care se utilizează metoda 2 astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, nu ar trebui incluse;
 - instrumentele financiare derivate deținute de întreprinderi asupra cărora se exercită o influență semnificativă, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II și pentru care se aplică metoda 2, nu ar trebui incluse;
- ii. cealaltă parte a raportului ar trebui să includă lista detaliată a instrumentelor financiare derivate din care s-au dedus tranzacțiile intragrup, deținute de întreprinderile participative, holdingurile de asigurare și de filiale. Raportul ar trebui întocmit după cum urmează:
- elementul „Forma juridică a întreprinderii” ar trebui raportat;
 - în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al holdingurilor de asigurare, al întreprinderilor de servicii auxiliare și al vehiculelor investiționale care sunt filiale (din Spațiul Economic European, echivalente din afara Spațiului Economic European și neechivalente din afara Spațiului Economic European), pentru care se utilizează metoda 2 astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II: un raport liniar cu linie al instrumentelor financiare derivate deținute;

- instrumentele financiare derivate deținute de alte întreprinderi care sunt filiale și pentru care se aplică metoda 2, astfel definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II nu ar trebui incluse;
- instrumentele financiare derivate deținute de întreprinderile asupra cărora se exercită o influență semnificativă, astfel definită la articolul 33 din Directiva 1983/349/EC (țări din Spațiul Economic European, țări neechivalente din afara Spațiului Economic European, țări echivalente din afara Spațiului Economic European) și pentru care se aplică metoda 2, astfel definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II nu ar trebui incluse;
- instrumentele financiare derivate deținute de participații în alte sectoare financiare (țări din Spațiul Economic European, țări neechivalente din afara Spațiului Economic European și țări echivalente din afara Spațiului Economic European), pentru care se utilizează metoda 2 astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, nu ar trebui incluse;

S.14.01.a – Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și asigurarea de sănătate cu baze tehnice similare asigurărilor de viață (fost TP-F1Q)

10. Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și asigurarea de sănătate similară asigurării de viață pentru fiecare linie de activitate, astfel cum este definită în anexa tehnică III – Linii de activitate. Cuprinde informațiile deținute în anexa tehnică II la referința S.14.01.a și include următoarele cerințe:
- a) rezerve tehnice calculate ca întreg (portofoliu replicabil);
 - b) cea mai bună estimare brută a rezervelor tehnice calculată ca sumă între cea mai bună estimare și marja de risc (portofoliu nereplicabil);
 - c) totalul recuperărilor din reasigurare și de la vehicule investiționale după ajustările privind pierderile estimate aferente riscului de contrapartidă;
 - d) marja de risc.

S.14.01.b– Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și asigurarea de sănătate pe baze tehnice similare asigurării de viață – (fost TP-F1)

11. Elementul „Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și asigurarea de sănătate pe baze tehnice similare asigurării de viață – pentru fiecare linie de activitate, astfel cum este definită în anexa tehnică III – Linii de activitate, cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.14.01.b și cuprinde următoarele cerințe:
- a) rezerve tehnice calculate ca întreg (portofoliu replicabil);
 - b) cea mai bună estimare brută a rezervelor tehnice calculată ca sumă între cea mai bună estimare și marja de risc (portofoliu nereplicabil);

- c) totalul recuperărilor din reasigurare și de la vehicule investiționale după ajustările privind pierderile preconizate datorită riscului de contrapartidă;
- d) marja de risc;
- e) ar trebui raportate numai următoarele elemente, în legătură cu valoarea brută a celei mai bune estimări în funcție de țară:
 - i. valoarea brută a celei mai bune estimări pentru diferite țări – țara de origine;
 - ii. valoarea brută a celei mai bune estimări pentru diferite țări – pentru țări vizate de pragul de semnificație;
 - iii. valoarea brută a celei mai bune estimări pentru diferite țări – pentru țările din Spațiul Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație;
 - iv. valoarea brută a celei mai bune estimări pentru diferite țări – pentru țările din afara Spațiului Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație;
- f) valoarea brută a celei mai bune estimări în funcție de țară vizează localizarea riscului subscris.

12. Aplicarea unui prag de semnificație:

- i. se raportează valoarea brută a celei mai bune estimări pentru țările care reprezintă până la 90 % din cea mai bună estimare pentru activități directe în cadrul unei anumite linii de activitate, restul fiind raportat la elementele „Pentru țările din Spațiul Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație” sau „Pentru țările din afara Spațiului Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație” și
- ii. valoarea brută a celei mai bune estimări în țara de origine ar trebui raportată, indiferent de pragul de semnificație.

S.17.01.a – Rezerve tehnice pentru asigurarea generală (fost TP-E1Q)

13. Rezerve tehnice pentru asigurarea generală pentru fiecare linie de activitate, astfel cum este definită în anexa tehnică III – Linii de activitate: se raportează date privind asigurarea directă alături de acceptarea în reasigurare proporțională. Cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.17.01.a și include următoarele cerințe:
- a) rezerve tehnice calculate ca întreg (portofoliu replicabil);
 - b) cea mai bună estimare brută a rezervelor tehnice calculată ca sumă între cea mai bună estimare și marja de risc (portofoliu nereplicabil);

- c) totalul recuperărilor din reasigurare și de la vehicule investiționale după ajustările privind pierderile estimate aferente riscului de contrapartidă;
- d) marja de risc.

S.17.01.b – Rezerve tehnice pentru asigurarea generală – (fostTP-E1)

14. La elementul „Rezerve tehnice pentru asigurarea generală – cele mai bune estimări în funcție de țară”, pentru fiecare linie de activitate, conform anexei tehnice III – Linii de activitate: se raportează date privind asigurarea directă alături de acceptarea în reasigurare proporțională. Acest element cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.17.01.b și include următoarele cerințe:
 - a) rezerve tehnice calculate ca întreg (portofoliu replicabil);
 - b) cea mai bună estimare brută a rezervelor tehnice calculată ca sumă între cea mai bună estimare și marja de risc (portofoliu nereplicabil);
 - c) totalul recuperărilor din reasigurare și de la vehicule investiționale după ajustările privind pierderile estimate aferente riscului de contrapartidă;
 - d) marja de risc;
 - e) ar trebui raportate numai următoarele elemente, în legătură cu valoarea brută a celei mai bune estimări în funcție de țară:
 - i. valoarea brută a celei mai bune estimări pentru diferite țări – țara de origine;
 - ii. valoarea brută a celei mai bune estimări pentru diferite țări – pentru țări vizate de pragul de semnificație;
 - iii. valoarea brută totală a celei mai bune estimări pentru țările din Spațiul Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație;
 - iv. valoarea brută totală a celei mai bune estimări pentru țările din afara Spațiului Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație;
 - f) valoarea brută a celei mai bune estimări în funcție de țară privește localizarea riscului pentru liniile de activitate „Cheltuieli medicale”, „Protecția venitului”, „Accidente de muncă”, „Incendiu sau alte daune” și „Credite și garanții”;
 - g) valoarea brută a celei mai bune estimări în funcție de țară vizează țara subscrierii pentru toate celelalte linii de activitate din cadrul asigurării generale;
15. Aplicarea unui prag de semnificație:
 - i. se raportează valoarea brută a celei mai bune estimări pentru țările care reprezintă până la 90 % din cea mai bună estimare pentru activități

directe în cadrul unei anumite linii de activitate, restul fiind raportat la elementele „Pentru țările din Spațiul Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație” sau „Pentru țările din afara Spațiului Economic European care nu sunt vizate de pragul de semnificație” și

- ii. valoarea brută a celei mai bune estimări în țara de origine ar trebui raportată, indiferent de pragul de semnificație.

S.23.01:– Fonduri proprii (fost OF-B1Q și OF-B1)

16. Elementul „Fonduri proprii” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința O S.23.01 (variante diferite) și include următoarele cerințe:
- a) informații privind elementele și rangurile aferente fondurilor proprii de bază;
 - b) informații privind elementele și rangurile aferente fondurilor proprii auxiliare;
 - c) informații privind fondurile proprii eligibile și disponibile pentru respectarea cerințelor de solvabilitate;
 - d) informații privind rezerva de reconciliere;
 - e) informații privind profiturile estimate incluse în viitoarele prime pentru asigurările de viață și asigurările generale.

S.25.01 – Cerința de capital de solvabilitate – pentru întreprinderi care folosesc formula standard sau modele interne parțiale (fostul SCR-B2A)

17. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru întreprinderi care folosesc formula standard sau modele interne parțiale” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S S.25.01 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate calculată cu ajutorul formulei standard sau, în cazul întreprinderilor care folosesc modele interne, o diviziune între partea din cerința de capital de solvabilitate calculată cu ajutorul formulei standard și partea calculată cu ajutorul unui model intern parțial, dacă există.
18. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când este folosită metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;

- c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.25.02 – Cerința de capital de solvabilitate – pentru întreprinderi care folosesc modele interne parțiale (fost SCR-B2B)

- 19. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru întreprinderi care folosesc modele interne parțiale” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.25.02 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate calculată cu ajutorul modelului intern parțial.
- 20. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
 - a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.25.03. – Cerința de capital de solvabilitate – pentru întreprinderi care folosesc modele interne integrale (fost SCR-B2C)

- 21. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru întreprinderi care folosesc modele interne integrale” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.25.03.(variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate calculată cu ajutorul modelului intern integral.
- 22. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
 - a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.26.01 – Cerința de capital de solvabilitate – risc de piață (fost SCR-B3A)

23. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru riscul de piață” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.26.01 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate pentru riscul de piață, calculată cu ajutorul formulei standard.
24. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.26.02 – Cerința de capital de solvabilitate – risc de contrapartidă (fost SCR-B3B)

25. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru riscul de contrapartidă” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.26.02 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate pentru riscul de contrapartidă, calculată cu ajutorul formulei standard.
26. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.26.03 – Cerința de capital de solvabilitate – risc de subscriere pentru asigurarea de viață (fost SCR-B3C)

27. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru riscul de subscriere pentru asigurarea de viață” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II,

la referința S.26.03 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate pentru riscul de subscriere pentru asigurarea de viață, calculată cu ajutorul formulei standard.

28. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.26.04 – Cerința de capital de solvabilitate – risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate (fost SCR-B3D)

29. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru riscul de subscriere pentru asigurarea de sănătate” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.26.04 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate pentru riscul de subscriere pentru asigurarea de sănătate, calculată cu ajutorul formulei standard.
30. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.26.05 – Cerința de capital de solvabilitate – risc de subscriere pentru asigurarea generală (fost SCR-B3E)

31. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru riscul de subscriere pentru asigurarea generală” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.26.05 (variante diferite) și include informații privind cerința de

capital de solvabilitate pentru riscul de subscriere pentru asigurarea generală, calculată cu ajutorul formulei standard.

32. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.26.06 – Cerința de capital de solvabilitate – risc operațional (fost SCR-B3G)

33. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru riscul operațional” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.20.06 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital de solvabilitate pentru riscul operațional, calculată cu ajutorul formulei standard.
34. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se completează numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.27.01 – Cerința de capital de solvabilitate – risc de catastrofă pentru asigurarea generală (fost SCR-B3F)

35. Elementul „Cerința de capital de solvabilitate – pentru riscul de catastrofă pentru asigurarea generală” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.27.01 (variante diferite) și include următoarele cerințe:

- a) informații privind cerința de capital de solvabilitate pentru riscul de catastrofă pentru asigurarea generală, inclusiv riscul de catastrofă pentru asigurarea de sănătate, calculată cu ajutorul formulei standard;
 - b) pentru fiecare tip de risc de catastrofă, ar trebui să se stabilească efectul de diminuare a riscurilor aferent contractelor specifice de reasigurare ale întreprinderii și al vehiculelor investiționale. Acest calcul este prospectiv și ar trebui să se bazeze pe programul de reasigurare al următoarei raportări.
36. În ceea ce privește raportarea la nivel de grup, pe lângă cerințele prevăzute la punctul anterior ar trebui respectate următoarele cerințe specifice:
- a) aceste informații se aplică atunci când se folosește metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II;
 - b) atunci când se folosește combinația de metode, aceste informații se transmit numai pentru partea din grup pentru care se aplică metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II;
 - c) aceste informații nu se aplică grupurilor atunci când se folosește în mod exclusiv metoda 2.

S.08.01 – Cerința de capital minim, cu excepția întreprinderilor cu activitate compozită (fost MCR B4A)

37. Elementul „Cerința de capital minim – cu excepția întreprinderilor cu activitate compozită” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.28.01 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital minim pentru alte întreprinderi decât cele cu activitate compozită.

S.28.02 – Cerința de capital minim – întreprinderi cu activitate compozită (fost MCR B4B)

38. Elementul „Cerința de capital minim – pentru întreprinderile cu activitate compozită” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.28.02 (variante diferite) și include informații privind cerința de capital minim pentru întreprinderile cu activitate compozită.

S.32.01.g –Întreprinderi cuprinse în sfera de activitate a grupului (fost GO1)

39. Elementul „Întreprinderi cuprinse în sfera de activitate a grupului” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.32.01.g și include următoarele cerințe:
- a) o listă linie cu linie a întreprinderilor care aparțin grupului, inclusiv forma juridică a acestora, autoritatea națională competentă și tipul de întreprindere;
 - b) criteriile de clasificare pentru fiecare entitate raportată;

- c) criteriile de influență;
- d) informații privind includerea în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup și metoda aleasă pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate.

S.33.01.g – Cerințe privind întreprinderile de asigurare și de reasigurare la nivel individual (fost G03)

- 40. Elementul „Cerințe privind întreprinderile de asigurare și de reasigurare la nivel individual” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.33.01.g și cuprinde următoarele cerințe:
- 41. Pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare din Spațiul Economic European și întreprinderile de asigurare și de reasigurare din afara Spațiului Economic European (atunci când sunt folosite cerințele din Directiva Solvabilitate II), atunci când se aplică metoda 2 definită la articolul 233 din directiva Solvabilitate II:
 - a) o listă linie cu linie a cerințelor la nivel individual pentru întreprinderile care aparțin grupului, inclusiv cerința de capital de solvabilitate la nivel individual, împărțită în funcție de categoriile de risc, cerința de capital minim la nivel individual și fondurile proprii eligibile la nivel individual pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate;
 - b) dacă s-a utilizat formula standard, informații privind simplificările și cazurile în care s-a folosit modelul intern parțial;
 - c) informații privind un model intern pentru o întreprindere la nivel individual sau pentru un grup.
- 42. În plus, în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din afara Spațiului Economic European, toate cerințele de capital la nivel local, cerințele de capital minim și fondurile proprii eligibile, în conformitate cu normele locale, indiferent de metoda de calcul.

S.34.01.g – Alte entități financiare reglementate și nereglementate, inclusiv cerințe privind holdingurile de asigurare la nivel individual (fost G04)

- 43. Elementul „Alte întreprinderi financiare reglementate și nereglementate, inclusiv cerințe privind holdingurile de asigurare la nivel individual” cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.34.01.g și include o listă linie cu linie a cerințelor la nivel individual ale altor întreprinderi financiare reglementate și ale altor întreprinderi financiare nereglementate, inclusiv holdinguri de asigurare, controlate sau necontrolate, care folosesc toate metodele de calcul, inclusiv cerința noțională de capital de solvabilitate sau cerința de capital sectorial, cerința noțională de capital minim sau cerința de capital minim sectorial și fondurile proprii eligibile.

S.35.01.g – Contribuția la rezervele tehnice ale grupului (fost G14)

44. Lista de rezerve tehnice care contribuie la rezervele tehnice ale grupului cuprinde informațiile conținute în anexa tehnică II, la referința S.35.01.g și include următoarele cerințe:
- a) o listă de rezerve tehnice – asigurare generală, excluzând asigurarea de sănătate;
 - b) o listă de rezerve tehnice – asigurare de sănătate similară asigurării generale;
 - c) o listă de rezerve tehnice – asigurare de sănătate similară asigurării de viață;
 - d) o listă de rezerve tehnice – asigurare de viață, excluzând asigurarea de sănătate și asigurările index-linked și unit-linked;
 - e) o listă de rezerve tehnice – asigurări index-linked și unit-linked;
 - f) volumul total al rezervelor tehnice (exclusiv tranzacțiile intragrup).
45. Macheta este aplicabilă pentru metoda 1 astfel cum este definită la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II, pentru metoda 2 astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II și pentru combinația dintre metoda 1 și metoda 2.